

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **A. B.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27. 1. 2017, č. j. **MSK 105801/2016, sp. zn. DSH/1305/2017/Tká**, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí **Městského úřadu Krnov** ze dne 13. 6. 2016, č. j. **KRNODO-29249/2016 sask, sp. zn. DO-1994/2016-sask** o dopravním přestupku,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 27. 1. 2017, č. j. **MSK 105801/2016, sp. zn. DSH/1305/2017/Tká** a rozhodnutí Městského úřadu Krnov ze dne 13. 6. 2016, č. j. **KRNODO-29249/2016 sask, sp. zn. DO-1994/2016-sask** **se zrušují** a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 27. 1. 2017, č. j. **MSK 105801/2016, sp. zn. DSH/1305/2017/Tká** žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Krnov ze dne

13. 6. 2016, č. j. KRNODO/29249/2016 sask, sp. zn. DO-1994/2016-sask. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterých se měl dopustit tím, že dne 16. 2. 2016 v čase 19:48 hod. v obci Krnov, na ulici Albrechtické, u prodejny Hruška jako řidič vozidla tovární značky Ford Focus, RZ: X, jedoucí ve směru na obec Velké Albrechtice, předjížděl před sebou jedoucí vozidlo tovární značky Škoda Octavia Combi – služební vozidlo DI Bruntál v místě, kde je to zakázáno, a to na přechodu na chodce a bezprostředně před ním. Při řízení měl u sebe neplatný řidičský průkaz. Uvedeným jednáním měl porušit ustanovení § 17 odst. 5 písm. d) a ustanovení § 6 odst. 8 písm. a) zákona o silničním provozu. Obou přestupků se žalobce měl dopustit z nedbalosti a byla mu za ně správním orgánem uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1.000 Kč.

Ve včas podané žalobě proti uvedenému rozhodnutí žalobce namítal, že jeho zmocněnec dne 24. 4. 2016 doručil správnímu orgánu I. stupně omluvu z ústního jednání konaného dne 25. 4. 2016. Jedná se o první písemnost zaslanou zmocněncem prvoinstančnímu správnímu orgánu, v níž byl tento správní orgán informován o tom, že je žalobce zastupován. Zmocněnec k tomuto podání opomněl přiložit plnou moc a správní orgán byl povinen žalobce k odstranění této vady v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat, což neučinil. V předvolání k ústnímu jednání nebyl žalobce navíc poučen o možnosti nechat se zastupovat zmocněncem, ani o požadavku na doložení plné moci. Namísto toho, aby prvoinstanční správní orgán vyzval žalobce či jeho zmocněnce k doložení plné moci, informaci o jeho zastoupení zmocněncem ignoroval a žádné závěry z ní neučinil. I po datu 24. 4. 2016 komunikoval výhradně s žalobcem a nikoliv s jeho zmocněncem. Doručil mu výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 5. 5. 2016, stejně jako samotné rozhodnutí ze dne 13. 6. 2016, namísto toho, že by tyto písemnosti doručil jeho zmocněnci. V další části žaloby žalobce namítal, že předjíždění na přechodu pro chodce nebylo prokázáno videozáznamy z policejního vozidla. Z tohoto záznamu podle žalobce nevyplývá, že předjížděl před přechodem pro chodce nebo na něm, tvrdil naopak, že zahájil předjížděcí manévry až za přechodem pro chodce. Na videozáznamu č. 3 je zadní kamerou natočeno blíže neidentifikované vozidlo, k čemuž žalobce uvedl, že se nejedná o jeho vozidlo; na videu není čitelná rozpoznávací značka a video neobsahuje ani čas. V podání ze dne 27. 5. 2016 doručeném prvoinstančnímu správnímu orgánu prostřednictvím České pošty pod podacím číslem RR229837878CZ dne 31. 5. 2016 navrhl žalobce provedení důkazů. S těmito návrhy se však správní orgán I. stupně nijak nevypořádal, v důsledku čehož je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí obou správních orgánů.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 1. 2017, č. j. MSK 105801/2016, sp. zn. DSH/1305/2017/Tká a připojeným správním spisem žalovaného, též spisové značky, jakož i správním spisem Městského úřadu Krnov, odboru dopravy a silničního hospodářství sp. zn. DO-1994/2016-sask, a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě

žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a následujících soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného (ustanovení § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Z obsahu správního spisu Městského úřadu Krnov, odboru dopravy a silničního hospodářství krajský soud zjistil následující skutečnosti:

- z oznámení o přestupku sepsaného na místě kontroly dne 16. 2. 2016 a z oznámení přestupku ze dne 18. 2. 2016 adresovaného správnímu orgánu I. stupně, že se žalobce měl dopustit přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že dne 16. 2. 2016 v 19:48 hod. v obci Krnov, na ulici Albrechtické, u prodejny Hruška řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Ford Focus, RZ: X, se kterým předjížděl osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia Combi v policejním provedení (služební vozidlo DI Bruntál) RZ: X na přechodu chodce a bezprostředně před ním, čímž porušil ustanovení § 17 odst. 5 písm. d) citovaného zákona. Žalobce se na oznámení přestupku podepsal a uvedl, že si přestupek neuvědomil. K oznámení přestupku adresovanému správnímu orgánu I. stupně byly přiloženy záznamy z přední i zadní kamery služebního vozidla a fotodokumentace místa přestupku;

- ze sdělení Městského úřadu Krnov, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 7. 3. 2016 adresovaného žalobci, že bylo zahájeno řízení o přestupku a žalobce byl předvolán k ústnímu jednání na den 22. 3. 2016 v 10:00 hod. V tomto oznámení byl žalobce výslovně poučen, že má právo se nechat zastupovat zmocněncem, kterého si zvolí s odkazem na ustanovení § 33 správního řádu. Toto oznámení žalobce podle doručky osobně převzal na poště Krnov dne 18. 3. 2016;

- dne 31. 3. 2016 vyhotovil správní orgán I. stupně další oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 25. 4. 2016 ve 14:00 hod. Toto předvolání si žalobce převzal oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence dne 15. 4. 2016 (poznámka soudu na doručence je uvedeno nesprávně ručně psané datum 15. 3. 2016);

- dne 24. 4. 2016 bylo do datové schránky správního orgánu I. stupně doručeno sdělení nazvané „omluva z ústního jednání“ M. Š., která v něm uvedla, že se jako zmocněnec obviněného omlouvá z ústního jednání nařízeného na den 25. 4. 2016 ve 14:30 hod., neboť v termínu 23. 4. – 29. 4. 2016 je na již zaplacené dovolené;

- z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 25. 4. 2016, že se k tomuto jednání žalobce nedostavil. V protokolu se uvádí, že „k omluvě M. Š. jako zmocněnce obviněného správní orgán nepřihlíží, protože M.Š. ke dni ústního jednání řádně neprokázala zastoupení A. B.“. Při tomto jednání správní orgán vyslechl pprap. P. K. jako svědka, který byl členem policejní hlídky, jež prováděla kontrolu žalobce v souvislosti se shora uvedeným přestupkem;

- dne 5. 5. 2016 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Tuto výzvu žalobce osobně převzal dne 19. 5. 2016;

- dne 13. 6. 2016 vydal Městský úřad Krnov, odbor dopravy a silničního hospodářství rozhodnutí o přestupku žalobce, které mu doručil dle vlastnoručního podpisu na doručence dne 27. 6. 2016;

- dne 12. 7. 2016 bylo na poště Praha 81 podáno odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí adresované Městskému úřadu Krnov. Toto odvolání je pouhým opisem obsahu rozhodnutí správního orgánu I. stupně a je podepsáno

žalobcem, přičemž rukou psaný podpis je evidentně zcela odlišný od ostatních podpisů na doručenkách založených ve správním spisu správního orgánu I. stupně;

- dne 14. 7. 2016 vydal správní orgán I. stupně usnesení, kterým určil žalobci lhůtu k doplnění podání o důvody, které jej vedly k odvolání. Uvedenou výzvu žalobce převzal podle podpisu na doručence dne 25. 7. 2016;

- dne 28. 7. 2016 bylo do datové schránky správního orgánu I. stupně doručeno podání M. Š. nazvané „doplnění odvolání proti rozhodnutí o přestupku“. K tomuto podání byla připojena plná moc žalobce udělena M. Š., nar. X, datovaná dnem 23. 3. 2016 a podací lístek, na němž jako odesílatel je uveden žalobce a adresát Městský úřad Krnov, přičemž jako podací pošta je uvedena Praha 81 a číslo zásilky RR229837878CZ a datum podání 30. 5. 2016;

- ze sdělení správního odboru Městského úřadu Krnov ze dne 8. 8. 2016, že zřejmě došlo ke ztrátě zásilky č. RR229837878CZ podatelnu ještě před jejím zaevidováním ve spisové službě systému VERA, a proto odboru dopravy a silničního hospodářství nebyla podatelnu dodána ani fyzicky, ani prostřednictvím spisové služby systému VERA;

- dne 4. 8. 2016 vyzval správní orgán I. stupně žalobce, aby doručil podání, které odeslal poštou dne 30. 5. 2016 – zásilka č. RR229837878CZ. Na to bylo M. Š. do datové schránky žalobce doručeno podání ze dne 27. 5. 2016, ve kterém žalobce podává vyjádření k vytýkanému přestupku, namítá, že z videozáznamu nevyplývá, že by předjížděl před přechodem pro chodce nebo za ním, a navrhuje, aby jako svědek byla vyslechnuta M.F., která předmětnou situaci sledovala. Dále žalobce navrhuje, aby správní orgán předložil důkazy o tom, na jaké záznamové zařízení byla předmětná videa nahrávána a jaká je jejich technická specifikace ohledně časové prodlevy mezi ukládáním a natáčením jednotlivých na sebe navazujících videozáznamů.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je žalobou napadené rozhodnutí o podaném odvolání žalobce.

Jak vyplynulo z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně, žalobce se dne 25. 4. 2016 nedostavil k tomuto správnímu orgánu, ačkoliv o tomto jednání byl vyrozuměn přípisem ze dne 31. 3. 2016, který oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence převzal dne 15. 3. 2016. V tomto podání byl výslovně poučen o tom, že má právo nechat se zastupovat zmocněncem, kterého si zvolí s odkazem na ustanovení § 33 správního řádu. Není tedy pravdivé žalobní tvrzení, že o tomto právu žalobce nebyl poučen. Dne 24. 4. 2016, tedy den před konáním jednání ve věci přestupku žalobce, doručila M. Š. správnímu orgánu omluvu z ústního jednání, ve které se označuje za zmocněnce žalobce. Plnou moc udělenou žalobcem k zastupování ve správním řízení však správnímu orgánu nedoručila. Bylo tedy na správní orgánu I. stupně, aby postupoval podle ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu, dle něhož nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Správní orgán měl M. Š. vyzvat k předložení plné moci udělené žalobcem k zastupování a měl ji k tomu určit přiměřenou lhůtu. Namísto toho dne 25. 4. 2016 projednal přestupek v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnkyně. V protokolu o ústním jednání k tomu uvedl, že k omluvě M. Š. nepřihlíží, protože ke dni ústního jednání řádně neprokázala zastoupení žalobce. Jak vyplynulo z dalšího obsahu správního spisu, ani po tomto jednání potřebnou výzvu k předložení plné moci neučinil; naopak jednal výhradně s žalobcem, kterému doručil

výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 5. 5. 2016 a následně mu doručil rozhodnutí o přestupku ze dne 13. 6. 2016. Z uvedeného nelze učinit jiný závěr než ten, že nebyly naplněny podmínky ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích k tomu, aby správní orgán mohl dne 25. 4. 2016 projednat přestupek v nepřítomnosti žalobce. Podle tohoto ustanovení o přestupku koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu. Podle ustálené judikatury je obvinění z přestupku svou povahou obviněním trestním, a je-li řízení o přestupku řízením o oprávněnosti trestního obvinění ve smyslu článku 6 odst. 1 úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod vyhlášené pod č. 209/1992 Sb., požívá obviněný z přestupku dalších minimálních práv, mimo jiné i práva obhajovat se osobně nebo za pomoci zvoleného zmocněnce a navrhopat výslech svědků a další důkazy. Krajský soud se proto nemůže ztotožnit s argumentací žalovaného, že procesní pochybení správního orgánu I. stupně nemělo vliv na žalobcova práva, protože podal odvolání, které posléze doplnila jeho zmocněnkyně o odvolací důvody; naopak, kdyby tento správní orgán postupoval v souladu s výše citovaným ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu, a poté předvolal žalobce i jeho zmocněnkyni k ústnímu jednání, mohl být proveden a rozebrán stěžejní důkaz – pořízené videozáznamy, které žalobce v odvolání napadal s tvrzením, že se přestupku nedopustil.

Za stavu, kdy proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce a jeho zmocněnkyně, aniž byly splněny zákonné podmínky ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích v důsledku porušení ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu, došlo k porušení základního práva žalobce garantovaného článkem 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 9/2009-66). Pro tuto vadu řízení krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 3 s. ř. s. zrušil rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně a podle odstavce 4 téhož ustanovení věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Jelikož obě rozhodnutí byla zrušena pro výše uvedenou vadu v řízení, nezabýval se krajský soud žalobními námitkami ohledně tvrzeného neprokázání přestupku žalobce a neprovedení navrhovaných důkazů žalobcem v průběhu správního řízení.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšný žalobce se tohoto práva výslovně vzdal (ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 2. listopadu 2017

JUDr. Petr Indráček

samosoudce